

det var ikke sket, hverken i ungdomskommissionen eller i det udvalg, som jeg nedsatte i 1949. Der blev dog fra udvalget af 1949, efter at jeg var trådt tilbage som forsvarsminister, rettet forespørgsel til min efterfølger om at få udvidet udvalgets beføjelser. Dette var ikke sket, da regeringsskiftet fandt sted i 1953, og der er derfor nedsat et nyt udvalg af fremragende jurister og værnschefer til overvejelse af ændringer i reglerne vedrørende den militære anklagemyndighed.

Udvalget er særlig blevet anmodet om at tage stilling til, hvorvidt den militære anklagemyndighed skal organiseres således, at der for værnene, i hvert fald i fredstid, kan indføres en anklageordning svarende til den, vi har indenfor den civile retspleje. Herved er der bl. a. tænkt på lovfæstelse af en ordning med en forsvarsadvokat, som overfor forsvarsministeren er ansvarlig med hensyn til spørgsmålet om tiltalerejsning, herunder også for anke af afsagte domme i militære straffesager, på samme måde som rigsadvokaten er det overfor justitsministeren. Ifølge den gældende militære retsplejelov er det den militære rettergangschef, der selvstændig træffer beslutning om ankespørgsmål; den militære rettergangschef har ikke nogen pligt til at spørge forsvarsministeren herom. Ganske vist er der ved den militære retsplejelov tillagt ministeren beføjelser til at beordre en dom i en militær straffesag påanket. Dette forudsætter, at ministeren bliver underrettet inden ankefristens udløb, hvilket f. eks. ikke er sket i den såkaldte Birkebæksag. Jeg har derfor også for nogen tid siden pålagt de militære rettergangschefer i videre omfang, end det hidtil er sket, at holde forsvarsministeriet underrettet om de trufne beslutninger om domstolenes afgørelser i straffesager, bl. a. med henblik på, at forsvarsministeriet kan få mulighed for at tage stilling til eventuel anke af de lavere domstoles afgørelser.

Det udvalg, der er nedsat til overvejelse af nye ændringer i den militære retsplejelov, har endnu ikke kunnet afslutte sit arbejde, men det kommunistiske forslag kan i hvert fald ikke føre til forbedringer af retstilstanden indenfor forsvaret, og jeg skal derfor henstille til tinget at afvise lovforslaget.“

Mens *ordføreren for forslagsstillerne* efter at have hørt ministerens redegørelse stadig fandt det påkrævet, at lovgivningsmagten tog et initiativ i sagen, hvilket han begrundede i et udførligt indlæg, var de øvrige deltagere i forhandlingen enige om at tage ministerens redegørelse til efterretning.

Efter forhandlingens afslutning besluttedes det med 110 stemmer mod 6 at *nægte lovforslaget overgang til 2. behandling*. 1 grønlandsk medlem afholdt sig fra at stemme.

Lovforslaget var dermed bortfaldet.
